

રીતી અને નિતિનાં

મીઠાં

બોધ વચનો.

ભાગ ૧ લો.

— જ્ઞાતી પ્રગટ કરનાર,
મગનલાલ શંકર પટેલ.
: માંગરોળ.

— નીચાઈ ' સત્યસાગર ' પ્રેસ.

સને ૧૯૮૯ તા. ૨૦—

, કિંમત ૦—૮

વોધવચનો.

- ૧ મોટા પરાહીએ ઉઠીને ઈશ્વર સ્મરણ કરવું.
- ૨ મોટી સવારમાં ઉઠીને બાણવું.
- ૩ વિદ્યામાં ચિત્ત લગાડ્યા વિના આવડે નહીં.
- ૪ બાણનાં રમતમાં ચિત્ત ધાલવું નહીં.
- ૫ વિદ્યા વિના ડાહ્યાપણ નથી.
- ૬ ડાહ્યાપણ વિના પ્રતિષ્ઠા નથી.
- ૭ પ્રતિષ્ઠા વિના જીવતર ફેાકટછે.
- ૮ વિદ્યાવતની ગરજ સર્વને પડેછે.
- ૯ ઘેર હોતોએ તો માળાપની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવું.
- ૧૦ સોળ વર્ષ સુધી પોતાની બુદ્ધિએ ચાલવું નહીં.
- ૧૧ માળાપ, ગુટ, ધણીની સમાન આજ્ઞા પાળવી.
- ૧૨ વિદ્યા બાણાવનાર, આપનાર, જ્ઞાતી બચાવનાર એ ત્રણેને બાપ સમાન બાણુવા.
- ૧૩ બાણુવામાં મમત રાખવો.
- ૧૪ ન સમજતય તે પૂછવું પૂછીને પડિમ થાય.
- ૧૫ રોજ ફેટણું શિખ્યા તેનો વિચાર કરવો.
- ૧૬ જોને ચારલોક શાણો કહે તેની મિત્રાઈ કરવી.
- ૧૭ બચનીની મિત્રાઈ કરવી નહીં.
- ૧૮ કોઈની નિંદા કરવી.

જાન સુખની કરવી નહીં.

૨૦

નમ્રતા રાખવી.

૨૧ ગર્વ કરવો નહીં; પૌતાની બૂલ જોવી.

૨૨ સારા મિત્ર સાથે જગાડ કરવો નહીં.

૨૩ હાથેરે આપ્યું હોય તેટલાથી સતોષ માનવો.

૨૪ સંતોષ શિવાય સુખ નથી.

૨૫ બેરીની ટોળીમાં બેસવું નહીં.

૨૬ હસતાં હસતાં બોલવું નહીં.

૨૭ બોલતાં લજવાવું નહીં.

૨૮ અભિમાનનો બોલ બોલવો નહીં.

૨૯ જેની જેવી યોગ્યતા તે પ્રમાણે તેની સાથે બોલવું.

૩૦ મોટા સાથે આધિનતાથી નમ્રપણે બોલવું.

૩૧ જરાજરીઆ સાથે હળી મળી બોલવું.

૩૨ નિઆ સાથે કામ જેટલું બોલવું.

૩૩ તારું કામ કરીશ એમ વિશ્વાસ આપવો નહીં.

૩૪ સત્યવાદી સર્વે ઠેકાણે માન પામે.

૩૫ મિત્રની પરોક્ષા સંકટ સમે થાય.

૩૬ વિચાર કર્યા વિના એકાએક કામ કરવું નહીં.

૩૭ શિખામણની વાત સાંભળે નહી તે બેરો.

૩૮ કાગની યોગ્યતા જાણે નહીં તેને પશુ જાણવો.

૩૯ સગય શોભતું બોલે નહીં તેને મુગો જાણવો.

૪૦ બેરોના મોહમાં આવે નહીં તે—શૂરો.

૪૧ સકટથી બચે નહીં તે—ધીરો.

૪૨ બીજાને દુઃખ

તેનું કામ કાઢે તે—હાથો.

- ૪૩ જેને ધંધો નહીં તે—શત્રુ.
 ૪૪ જુવાની, ધન, આયુષ્યનો બરોસો રાખે નહીંતે—સાવધ.
 ૪૫ જે સદા સંતોષી છે તે—ધનવાન.
 ૪૬ જેની આશા મોટી તે—દરીદ્રી.
 ૪૭ જેનું ચીત ચંચળ નહીં તે—સુખી.
 ૪૮ જેને હાથે પરોપકાર થાય તે—મોટો.
 ૪૯ પોતે એકલો વૈભવ ભોગવે તે—ચોર.
 ૫૦ બાઇજાંઘ હુડતાળી ન રાખવો.
 ૫૧ શત્રુથી બીના રહેવું.
 ૫૨ સામઠા સાથે વેર નરાખવું.
 ૫૩ ગરીબ દુખળાની હાંશી નકરવી.
 ૫૪ ધરડાની મર્યાદા રાખવી.
 ૫૫ મોટાઇ ત્યાં સુધી કે બીજા પાસે માગવું નહીં.
 ૫૬ બીજા પાસે માગવા સમાન દુખ નથી.
 ૫૭ શરમ રાખ્યાથી કામ થાય ત્યાં શરમ રાખવી.
 ૫૮ શરણે આવે તેને રાખવો.
 ૫૯ દુઃખની વેળા સારૂ દ્રવ્ય સંધરવું.
 ૬૦ જે આજ કરાય તે કાલમાટે રાખવું નહીં.
 ૬૧ દમડી દમડીએ રૂપિઓ થાય.
 ૬૨ વ્યસન માટે પૈસો ખરચવો નહીં.
 ૬૩ ટાપટીપ કરે તો વિદ્યાથી શોભા વધારે થાય.
 ૬૪ લૂગડાં ધરણીથી શોભાવું તે હલકા માણસનું કામ.
 ૬૫ અમથું બઠકવું નહીં.
 ૬૬ નવરા જોશી રહેવું.

૬૭ લૂચા સાથે વેર રાખવું નહીં.

૬૮ વિદ્યાર્થી જાણનારી દેવ પાડવી નહીં.

૬૯ રાજની મસલતમાં મિત્ર ધાવવું નહીં.

૭૦ સારાં કામ કરવાથી સાંભરે ત્યારે સુખ થાય.

૭૧ સારું કહી જવાવું નહીં

૭૨ ચડતામાં વધારે ચડતાની પગતામાં વધારે પડતાની તરફ જોઈ વધારે સતોષ વાળવો.

૭૩ વાત કરતાં ચિત્ત દબાવવા નસાંભળે તેને વાત નકરવી.

૭૪ કોયે જીવે બોલવું નહીં.

૭૫ જે જાણુ વાત કરે ત્યાં બોલાવ્યા વિના જવું નહીં

૭૬ દરેક વાત કરતાં જુગતીથી પોતાની વાત જાણાવવી નહીં.

૭૭ વિદ્યાર્થી વાદ વિવાદ નકરતાં રૂઢી સમજણુ લેવી.

૭૮ પોતે ડાહ્યા થઈ આગળ બોલવા જવું નહીં.

૭૯ ખીજના ગુણના વખણ કરવા.

૮૦ નિત્ય કાતા દરેક અધર્મ કામ પૂર થાય.

૮૧ દ્રવ્ય કરતા પ્રતિષ્ઠા ને સર્વ કરતાં શરીર સાચવવું.

૮૨ એક વાર શત્રુ ધ્યેય હોય તેનો બરોડો કરી છાની વાત કહેવી નહીં.

૮૩ પ્રારબ્ધ ઉપર રહેવું નહીં.

૮૪ કોઈ કોઈ બોલે તેનો સાર સમજી લેવો.

૮૫ ભક્તિ વિના દુઃખમાં ખીજથી ધીરજ મલાતી નથી.

૮૬ સુખ દોષ કરતાં દાત્રી દુસ્તન બોલો એમ સમજવું.

૮૭ કોઈ કામ નથઈ શકે એમ જોઈ નહીં; માથાસ આપે તે કરે.

૮૮ મનુષ્ય પ્રયત્ન છે સેહેજાત કરવી. મા-

જુસના હાથમાં છે ને લાભ દેશે. ઇશ્વરના હાથમાં છે.

૮૯ ટીપે ટીપે સરોવર ખરાય જે કાઢે કાંકરે પાળી બધેયા.

੯੦ ਮੋਟੀ ਉਮਰੇ ਡਾਠ ਈਥਲ ਲਾਜ਼ੀ ਖੁਰਸਦ ਮਯੇ ਨਹੀਂ, ਤੇਯੀ
ਮਾਂਥ ਗਿਨਿਟ ਪਲੁ ਨਦਾਮੀ ਜਵਾ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ.

૯૧ આજનું કામ કાઢને માર્થે રાખવું નહીં,

૬૨ વધારે કામ જોડતા વખતમાં થાય તેના કરતાં જોક્ષ
વખતમાં વધારે કામ થાય કારણ કે વધારે વખત
હોવાથી ઘડીક રહીને કરશું. જોગ મનમાં થાય છે,
અને જોમને જોમ વખત આપ્યો જાય છે અને જો છા
વખતમાં ઘણું કામ થાય છે, કારણ કે વખત થઈ
રહેશે એવી દેહેશત રહે છે

६३ आशुवानां तमाम् साधन साथे राखवां.

૬૪ નોટબુક ને પેનશીલ હમેશાં પાસે રાખવી.

૯૫ જે વાચનું તેનો મન સાથ વિચાર કરી જોવો, અને
કામ ખાતર વિષે શંકા પડે તો તે નાંધી ચોતાથી
કાઢી લેવું તેને પૂજ્યું. પુછે તે પ્રકૃતિ થાય.

૬૬ પોતાથી હલકા પાસેથી પણ સારી વાત અહલ્ય કરવી.

૬૭ ચડતીમાં ધુણાણું નહી, ને પડતીમાં ગજરાણું નહી.

૬૮ ચક્રનીમાં આપણાથી મોટાનો દાખલો લેવો ને ૫૬-
તીમાં આપણાથી નાનાનો દાખલો લેવો.

६६. हुमेशां भोत्ते भोत्ताने दल्लका मथुवो.

૧૦૦ પોતાના સદ્ગુણ હમેશાં મનમાં ન આવતાં હોય એ-

મા તે પોતાની ખામી સધારવી.

१०१, न्याये द्वय न्याये, वा

પ્રથમ લેખાં આપ.

૧૦૨/૧૦૩ દોષ છે તે જોવું.

૧૦૨/૧૦૩ દુશ્મનને સિદ્ધ કરવાનો રસ્તો એજ છે કે તેનું બહુ કરવું.

૧૦૩ ઉપરી સાથે હળીમળી ચાલવું.

૧૦૪ પોતાના રનેહીના મોઢે વખાણુ ન કરતાં તેની જુલ જણાય તો વિવેકથી કહેવી.

૧૦૫ કોઈની અદેખી, નિંદા, બદબોલ ન કરવી

૧૦૬ ઉઠતી વખતે ને સૂતી વખતે ઓછામાં ઓછી પાંચ મિનિટ ઇશ્વરનું, નામ લેવું ને માફી માગવી.

૧૦૭ એકની એક બાબત ન વાચતા જુદી જુદી બાબત વાંચવી, અને રોજન રોજ લાડુ બાવતા નથી પણ તેની સાથે શાક, બાજી, અથાણુ હોય તો મજા આવેછે.

૧૦૮ સ્ત્રમળ્યા વિના કોઈ બાબત વાચવી કે ગણવી નહીં.

૧૦૯ બસે થોડું કરવું પણ પાકું કરવું.

૧૧૦ ઉઠવું ત્યારે આખા દિવસમાં શું કામ કરવું તેનો વિચાર કરવો.

૧૧૧ અને સુવું ત્યારે કેટલું કામ બાકી રહ્યું તેનો વિચાર કરવો એટલે પૈસાની પેઠે વખતનો હિસાબ રાખવો.

૧૧૨ નિમકલ્લરાખી કે વિશ્વાસઘાત કદી કરવો નહીં.

૧૧૩ માણસના ડર કરતાં ઇશ્વરનો ડર વધારે રાખવો.

૧૧૪ જે માણસ પોતાનું સારું કરે તેને બીજા પણ જશ આપે, અને પોતાનું સારું ન કરે તેને બીજા પણ બપજશ આપે.

૧૧૫ પરમેશ્વરને બધાવી શીકર છે જુઓ તે વગડામાં ઝાડ ને ઉછેરી કવું . તો તે આપણને સુખજ

આપશે એટલી પક્કી ખાતરાં રાંધે જાણી.

૧૧૬ ઘણા ગરીબ માણસ પોતાની જાન મેહેનતથી અગાર
ખન્યાં છે દરેક બાબતપર મંડી રહેવાની ટેવ રાખવી.

૧૧૭ કામ કરતાં પડેલાં વિચાર કરવો; કે સાર છે કે નહાર
પછી સાર હોય તો તેનું છેડે લાવતાં સુધી મુકવું નહીં.

૧૧૮ હમેશાં શમતા, ઉદ્દોગ, દ્રઢતા એટલે નિશ્ચયપણું. સ-
હનસીલતા એટલે ખમી રહેવાપણું. પરોપકાર બુ-
દ્ધિ એટલા સદ્ગુણ રાખવા.

૧૧૯ બનતાં સુધી બીજાનું સાર કરવા તરફ લક્ષ્ય ખેંચવું.

૧૨૦ બનતાં સુધી મૂર્ખ માણસને પણ નાખુશ કરવો નહીં.

૧૨૧ પારકી આશ સદાનિરાશ, હમેશાં સત સંગત રાખવી.

૧૨૨ પૈસાના કરતાં લાજનો ખપ વધારે રાખવો.

૧૨૩ સાર નહાર કરવું તે માણસના હાથમાં નથી, પણ પ-
રમાતમાના હાથમાં છે માણસતો માત્ર નીમીત્ત થાય છે.

૧૨૪ ભૂલ, દોષ હોયતો તે તરત માની જવો, જેથી બીજા
વાર ભૂલ નથાય અને ભૂલ છપાવવાથી છેવટ વધારે
ભૂલ કરવાની માઠી ટેવ પડે છે.

૧૨૫ હમેશાં બીજા માણસના સદ્ગુણ નજરમાં રાખવા.

૧૨૬ ગમેનેરીને બીજાને નુકશાન નકરતાં પોતાનું કાર્ય સાધીલેવું.

૧૨૭ હલકા માણસ સાથે કદિ દુશ્મનાઇ કરવી નહીં.

૧૨૮ બનતાં સુધી કોઈને દુઃખ મનવવું નહીં.

૧૨૯ નવી ઝાળખાણુ હોય ત્યાં વગર પૂછે બોલવું નહીં.

૧૩૦ પોતાની હુશિઆરીનાં વખાણુ કરવાં નહીં.

૧૩૧ હક્કમાં માણસને બુરા ૨ લાગતી નથી.

- ૧૩૨ હલકાં અમલુએ જાગ્યા બહુ ચોર હોયછે, એટલે ડીલનાં
ડમરો હોયછે.
- ૧૩૩ હમેશાં વનો વેરીને વશ કરે છે.
- ૧૩૪ પોતાના સ્વાર્થની વાત ખીજા દોષને કહેતા નહીં પ-
ણ ખીજાને માટે લખ્યામણ કરવી ઘટે તો કરવી.
- ૧૩૫ હલકામાં હલકા આજુમનો, ને હલકીમાં હલકી ખીજ-
ને ખપ પડે છે, માટે પ્રાઇને હલકું ગણવું નહીં.
- ૧૩૬ રોજ શું શું કામ કરવું તેનું વખત પત્રક કરવું, એ-
કલે ધણે વખત વધારે મળશે.
- ૧૩૭ જ્યારે એક કામ કરવું ત્યારે ખીજાકામમાં હાથ ધાલવો નહીં.
- ૧૩૮ કસેક મલની શક્તિએને પોતાના કળજમા રાખવી.
- ૧૩૯ રોજ નેટલુ તવું શિખ્યા તેનો હીસાગ રાખવો.
- ૧૪૦ બહુ બોલવાની ટેવ રાખવી નહીં.

સમાપ્ત.

નનન પુસ્તકો.

વાંચે ને શાંચે.

સદ્બોધ વચન ભાગ ૧ લો	૦—૧—૬૧૫૧૨ છે.
સોના રૂપાતું ઝાડ	૦—૩—૦
ખીખી ધીરણીનો નોટ	૦—૨—૦
શીખામણની ધાત	૦—૦—૦૬
સદ્બોધ વચન ભાગ ૨ નો	૦—૧—૬
સદ્બોધ વાર્તા	૦—૩—૦
આલમણ ને સિંહ	૦—૧—૦

ઉપરના પુસ્તકો અમારી તરફથી બહાર પડે તેવો
પે જોને લખવું હોય તેને નિચેને સરનામે લખવું.

મગનલાલ શંકર પટેલ.

માંગરોલ તાલુકાસ્થલ.

માંગરોળ.

રંગીલી અને રસીલી.

રમુજ.

વાર્તા પ્રકાશ.

સાપ્તાહિક પ્રગટ નહીયએલી એવી,

અમલથી કીંમત, ૦—૮—૦

